

vejende betænkelige ved at henvende sig til en Mand, om hvem de ikke ved andet, og som altsaa ikke byder nogen Garanti for Diskretion og Takt, og Resultatet kunde derfor blive, at der ikke bliver gjort for Barnet, hvad der ellers vilde være blevet gjort, og at Barnets Interesser altsaa vil komme til at lide. Jeg tror derfor, at Lovforslaget paa dette Omraade skyder ud over Maalet, og jeg kunde ønske, at det ved Forhandling med Justitsministeren kunde lykkes at finde en Formulering, hvorved man kunde undgaa saadanne Konsekvenser. Jeg vil altsaa tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, saaledes at Tanken gennemføres, men saaledes, at Udformningen af Tanken kommer til at holde sig indenfor det, som virkelig stemmer med Tanken og ikke kommer i Strid med det, man tilsigter.

Lewinsky: Betydningen af det foreliggende Lovforslag forekommer mig ikke alene at ligge deri, at man derved kan komme disse lyssky Institutioner til Livs, som i saa høj Grad er til Skade saavel for Plejemødrene som i Særdeleshed for Børnene, men nok saa meget i, at der forhaabentlig paa Grundlag af dette Lovforslag vil blive, om jeg saa maa sige, officielle Institutioner, som Mødrene kan henvende sig til, forhaabentlig Foreninger, som kan bringe de gode Plejehjem og Mødrene, der trænger til dem, i Forbindelse med hinanden. Thi paa det Omraade er det netop, at det saa tidt brister at faa Barnet anbragt i et virkelig godt Plejehjem. Aarsagen dertil er maaske nok, at det i det hele taget er vanskeligt at finde det tilstrækkelige Antal gode Plejehjem, og hvis man skal rigtig til Bunds i dette, bliver maaske den Vej, man en Gang i Tiden kommer til at gaa, at saavel Stat som Kommune i nogen Grad træder til med Støtte til Oprettelse af Børnehjem og Plejehjem for disse Børn. Men foreløbig anser jeg altsaa det foreliggende Lovforslag for betydningsfuldt i Retning af muligvis at skabe betryggende Forhold med Hensyn til Anbringelsen af Børn i gode Plejehjem. Jeg kan i det hele taget slutte mig til de anbefalende Udtalelser, som er faldne fra de øvrige Sider i Salen, og kan paa min Gruppes Vegne udtale vor Tilslutning til og Anbefaling af det foreliggende Lovforslag.

Justitsministeren (Zahle): Alle Talere har uden Undtagelse givet Lovforslagets

Hensigt deres Billigelse, og alle Talere paa en eneste nær har uforbeholdent sluttet sig til Lovforslagets Affattelse. Jeg haaber derfor at have Ret til at vente, at Lovforslaget kan faa en hurtig og gunstig Behandling her i Tinget. Blandt de Forespørgsler og andre Bemærkninger, som er fremsatte, skal jeg først svare paa de Bemærkninger, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) fremsatte, idet han spurgte, om de Foreninger, som nu giver sig af med at anbringe Børn, fremdeles vil kunne gøre det, efter at dette Lovforslag maatte være ophøjet til Lov. Der er sikkert ingen af de paagældende Foreninger, som er af den Beskaffenhed, at de ikke straks vil faa Ministeriets Tilladelse til at fortsætte deres Virksomhed, derom er jeg overbevist. Det er netop Hovedformaalet med Lovforslaget saa vidt muligt at faa Foreninger til at paatage sig denne Virksomhed.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Godskesen), som var den eneste, der fremsatte virkelige Indvendinger mod det foreliggende Lovforslag, skal jeg gøre opmærksom paa, at han gør sig skyldig i en Vildfarelse, naar han mener, at Sagførere, Læger og Præster o. lign., som i deres Virksomhed kommer til at staa i fortroligt Forhold til mange Mennesker, efter dette Lovforslags Vedtagelse skulde være afskaarne fra i Fremtiden at udøve deres velsignelsesrige Virksomhed paa samme Maade som tidligere. Det kan være meget rigtigt, hvad han sagde, at der kan være en Dame, hvis hele sociale Stilling staaar paa Spil, fordi hun skal føde et Barn udenfor Ægteskab, og som kan henvende sig enten til sin Sjølesørgør, Præsten, eller til Husets gamle mangeaarige Ven, Lægen, eller til en Sagfører med fuld Fortrolighed og vente al mulig Takt og Diskretion udvist af disse, men derimod ikke ønsker at henvende sig til en anden hende ganske fremmed Person, som er autoriseret af Justitsministeriet til at ordne disse Forhold. Men naar dette Lovforslag er ophøjet til Lov, vil hun i Fremtiden bære sig ad ligesom tidligere. Hun vil henvende sig til denne hendes Slægts Tillidsmand, enten det nu er Præsten, Sagføreren eller Lægen, betro sig til ham og af ham blive raadet og vejledet, og han vil paa hendes Vegne henvende sig til den af Justitsministeriet autoriserede Person, som, uden at den paagældende behøver i mindste Maade at blandes i Sagen, sørger for, at Forholdet ordnes. Den Fare, som det